

SPEKTRUM SBOROVÉ PRÁCE – díl druhý

Zpráva kazatele sboru CB v Praze 1

Tentokrát ve sborové zprávě nechci opakovat to, co je popisem běžného života našeho pestrého sboru a probíhá v různých obměnách téměř každoročně. Zaměříme se na body, které naznačují jistý vývoj a směřování sborového života.

Generační změny

Ve sboru jsou velmi patrné generační změny. Odešla nám již prakticky celá generace viditelně reprezentovaná sestrou Augustinou Vernerovou. V poslední době to bylo asi 25 pohřebních rozloučení. Byla to generace často pevně zakotvená v evangeliu a také v mnoha případech věrně sloužící do posledních let svého života, zapojená do sborového společenství a modlitebního zápasu. Generační změna ve sboru probíhá pomalu. Máme ve svých řadách mladší a mladé členy, ale ne všichni z nich se sborem žijí a jsou ve sboru zakotveni. Pražské prostředí přináší mnoho možností a jednou z nich je možnost navštěvovat různá společenství, sbory, přednášky, koncerty, semináře apod. To může být při dobré volbě přínosné, ale na druhou stranu to vede k posílení konzumní mentality. Je možné si vybírat a dávat do svého nákupního košíku věci, které momentálně zaujmou, ale vynechávat pravidelný život vlastního sboru. Tento problém již řeší epistola Židům 10,25: „Nezanedbávejte společná shromáždění, jak to někteří mají ve zvyku, ale napomínejte se tím více, čím více vidíte, že se blíží den Kristův.“ Křesťan roste především zapojením v Kristově těle, které se realizuje v místní církvi – sboru. Bez rozvíjení mezilidských vztahů, povzbuzování, napomínání, řešení problémů a společné práce se člověk ochuzuje o duchovní růst. Jde snazší cestou sbírání smetany a ochutnávek, ale postrádá zápas všedního dne, hledání cesty a duchovní růst. Novozákonní křesťanství předpokládá život v těle. Máme prokazovat milosrdenství, pomoc, službu „jeden druhému“ vzájemně. Pokud žijeme v rodině, vnímali bychom negativně, kdyby některý člen rodiny chodil na večere často k jiným lidem a nesedal ke stolu se svou rodinou.

Náš sbor velmi potřebuje aktivní křesťany, kteří podle svých obdarování a možností budují Kristovu církev na konkrétním místě. Obracím se proto s prosbou na ty, kteří by mohli pomoci častější účastí při společných shromážděních a nějakou

službou ve svém sborovém společenství. Místní církev – sbor – to je rodina! Žijme s rodinou v dobách povzbudivých i v dobách náročných. Takové společenství nás potom podepře a podrží ve chvílích náročných a těžkých, které v životě každého člověka někdy přicházejí. Svým příkladem ovlivníme také i děti, dorost a mládež.

Můžeme být vděční, že řada našich bratrů a sester slouží a pomáhá v řadě křesťanských i jiných organizací. Přesto bychom velmi naléhavě potřebovali pomoc také v našem sboru, abychom se mohli pohnout kupředu a abychom nepřetěžovali ty, kteří obětavě slouží a je na ně hodně naloženo.

Spiritualita - zbožnost

Spiritualita, neboli zbožnost, našeho sboru je velmi pestrá. Máme ve svých řadách bratry a sestry, kteří mají blízko, nebo dokonce spočívají ve zbožnosti reformované a preferují jasně strukturovanou bohoslužbu a hluboce biblicky zakotvená kázání. Jiní se kloní ke zbožnosti luterské, dovedou se radovat z ospravedlnění vírou a mají rádi radostný zpěv. Objevuje se také zbožnost charismatická, která je plná touhy po duchovních zmocněních a dovede se radovat z většího množství chval a oslavných písní. Máme ve svých řadách také ty, kteří se dovedou ztotožnit se zbožností mystickou, která oceňuje různá tajemství víry, proroctví a různé duchovní prožitky. Nelze vynechat také zbožnost probuzeneckou, která vidí svůj vzor a inspiraci v době adlofovské a v různých vlnách obnovných a probuzeneckých hnutí. Různost jednotlivých zbožností je přínosem a umožňuje pestřejší a věrnější obraz křesťanství. Víra v Písmu svatém není spojena jen s určitým typem zbožnosti. Každý poznává jen částečně a jen společně a dohromady můžeme plněji vyjádřit, o co v křesťanství jde.

Do tohoto výčtu by patřila i nebezpečná zbožnost „duchovní otupělosti“, jak tuto nemoc nazval Johnathan Edwards – známý kazatel velkého probuzení 18. století, teolog a filozof. Edwards nehledal chybu jen na straně doby, v sekularizaci, nemoralnosti, zanedbání Božího slova a modlitby. Edwards zachycuje chorobu, která je podle něj základem duchovních problémů. Říká jí „duchovní otupělost“! Je to vážná nemoc, která může být léčena pouze ponorem do životodárného proudu Božího slova a působením Ducha svatého. Člověk se musí sám rozhodnout a léčbu podstoupit. Dokud si my-

slí, že „duchovní otupělost“ je něco normálního, potom je těžké tuto chorobu léčit. Duchovní otupělost hrozí každému. Je třeba znovu a znovu vybojovat zápas proti takové letargii. Projevuje se lhostejností, nechotou se do něčeho ve sboru pustit, ničí touhu po Božím slově, po službě. Často se projeví i povrchní kritičností, která není konstruktivní. Vyhledává jen konzum, zábavu, ale není ochotna se nasadit a něco konkrétního pro společnou službu udělat.

Duchovní otupělost paralyzuje člověka, bere mu radost ze života a z následování Krista. Tento zápas musí každý z nás vybojovat a nad duchovní otupělostí zvítězit. Dobře se pracuje a slouží sboru, kde jsou jednotlivci duchovně nadšení, horliví v následování Krista a ve službě svým bližním.

Teologie života našeho sboru

Podobně jako spiritualita, je teologie našeho sboru velmi rozmanitá. Obávám se, že hodně ubylo tzv. „písmáctví“ – věrného celoživotního studia Bible. Mnozí si vystačí s přečtením Bratrských hesel, což je dobrou pomocí, ale nestačí to k tomu, abychom ustáli tlaky a výzvy naší doby. Problém nezakotvenosti v teologii Církve bratrské se projevuje v neujasněnosti některých zásadních témat teologie naší církve z tradice probuzení a ze společenství křesťanů evangelikálního hnutí. Jedná se např. o pochopení křtu jako sounáležitosti s církví. Přijmout křest není individualistickým činem, ale je to vekřtění do Kristova těla, které je reprezentováno v čase, na určitém místě a v určitém církevním společenství. Tato sounáležitost jednotlivce a těla, tak pevná již ve Starém zákoně, je velmi rozvolněna individualismem naší civilizace. Také pojetí sv. večeře Páně se pohybuje v širokém rozmezí od vzpomínkové slavnosti k bratrskému a reformačnímu pojetí duchovního přijímání těla a krve Kristovy.

Jiným závažným bodem je vztah k Písmu svatému, který je ovlivněn pohledy, které přicházejí z některých ekumenických kruhů a které devalvují Písmo na lidské svědectví, které nemá inspiraci Ducha svatého a tím ani závaznost pro lidský život. Odtud se potom odvíjí rozvolnění mnoha biblických stanovisek a také např. pohled na konverzi – obrácení člověka na základě pokání.

Cesta za Kristem někdy nebývá chápána jako jediné východisko a naděje života, ale spíše jako pouhé doplnění a vylepšení života, který na této zemi žijeme. Pokud je přijetí víry pouhé vylepšení toho, co žijeme, chybí radost ze spasení a vysvobození ze smrti do života a objevuje se spíše lhostejnost, zklamání a nevděčnost. Sílí potom i touha po jiných cestách, než je cesta Kristova.

Etika života sborového společenství

V uplynulých letech náš sbor prožil řadu manželských a rodinných krizí. To svědčí o velkém tlaku a průniku světských měřítek a hodnot do našeho života. Pokud mohu srovnávat, tak mimopražské sbory mívají často vyšší etickou rovinu, než my, žijící v Praze. Velké město přináší velké tlaky a velkou nabídku věcí dobrých i zlých. Anonymita velkoměsta je jistým pokušením. Poměrně velké vzdálenosti mezi bydlišti řady z nás a vzdálenost z domova do sborové budovy, bývají uváděny jako důvod menší frekvence účasti na sborových setkáních a menší možnosti pěstování daru pohostinnosti a vzájemných setkáních. Může to být určité omezení, ale nemůže to být argument, protože na to, co chceme, si čas udělat dovedeme. Otázky proto spíše zní: Chceme se stýkat s druhými bratry a sestrami? Chceme s nimi tvořit společenství služby, které má mít význam a být také oázou a nabídkou okolní společnosti?

Jak jinak se povzbuzovat k dobrým věcem a vzájemně si pomáhat, než když se budeme setkávat i ve svých domovech? Myslím, že se dnes mnohem méně zvou lidé na např. na nedělní obědy a večere v týdnu, než tomu bylo v minulých letech. Přitom by pozvání hostů k domácímu stolu mohla otevřít dialog nad různými postoji k životním problémům a hledání odpovědi v Boží slově.

V naší dnešní společnosti je třeba, abychom odvážně zvedli prapor své víry a bojovali o zdravé etické postoje, které budou povzbuzením a svědectvím pro druhé a pro nás požehnáním. Svědectví láskyplného manželství a fungující rodiny jsou dnes nesmírně cenné. Důležitým svědectvím je výchova dětí, tak jsme o ní slyšeli od Jana Amose Komenského při listopadovém sborovém dnu. Velmi nápadně nám některé důrazy Komenského osvětlil a přiblížil kazatel Jan Hábl.

V dnešní době je třeba od malička děti vychovávat v „bázi Boží“ a vštěpovat zdravé zásady, které se později v životě projeví ve vztahu k navazování známostí, ale i vztahu ke světské společnosti, k alkoholu, drogám a dalším věcem, které útočí na naše řady.

Závěr

Ve sborovém společenství působí a pracuje mnoho věrných bratrů a sester. Někteří věrně nesou svá břemena a mnoho obětují. Je třeba zvláště poděkovat těm, kteří slouží na různých úsecích dlouhodobě a dávají mnoho svého času a sil. Poděkovat je třeba všem, kteří věrně a pravidelně přispívají na službu sboru. Bez finančních příspěvků bychom neudrželi v centru Prahy přední a zadní budovu, nemohli bychom mít své pracovníky a také bychom nemohli

uskutečnit různé akce a ještě podporovat různé misijní iniciativy.

Rezervy našeho sboru jsou ale velké. Je zde mnoho obdarovaných lidí, kteří by mohli přispět k rozkvětu našeho sboru velkou mírou. Jsme vděční, že někteří zareagovali na výzvu staršovstva k postnímu soustředění a modlitbám. Byla to iniciativa dosavadního staršovstva, které si na svém soustředění na kolenou, při modlitbách uvědomilo, že nejsme dost misijním sborem a že nemáme dostatečnou „vůni“ a „přitažlivost“ pro druhé lidi. Možná jako rybáři lidí (Lukáš 5,10) dáváme na háček spíše to, co vyhovuje nám a našemu vkusu a apetitu a méně se zabýváme tím, co potřebují lidé kolem nás a co jim máme nabídnout.

Žijeme v závažné době. Situace v současném světě je nebezpečná a objevují se velké politické a kulturní tlaky. Jsou zde války, terorismus, nespravedlnost, ekonomické tlaky, objevuje se rasismus, xenofobie a nová napětí mezi kulturami a náboženstvími (v současné době zvláště vlivem muslimského fundamentalismu). Znamení doby nám naznačují, že náš čas není neomezený a že je třeba využít dny našeho života k činění dobra. K takovému činění máme dosud mnoho příležitostí nejen jako jednotlivci, ale také jako Kristova církev.

Kéž Pán Bůh požehná celému našemu sboru v roce 2015!

Pavel Černý

Mělník

Skupinka v Mělníku pokračovala ve svých pravidelných setkáních během roku 2014. Rok 2014 nebyl pro tuto skupinku snadný, protože jsme se postupně loučili s těmi, kteří nás předešli do nebeského domova. Odvolán byl bratr Jaromír Voves, který byl výraznou osobností a na jeho pohřbu se setkali zástupci tří křesťanských společenství (Církev bratrská, Českobratrská církev evangelická a Křesťanské společenství). Velkou ztrátou byl odchod sestry Augusty Vernerové, která po mnoho let byla duší mělnické skupiny. S vděčností jsme i v Mělníku vzpomínali na její život. Do nebeského domova byly odvolány i věrné účastnice mělnických duchovních setkání - sestra Soňa Lukavská a sestra Machková. Do skupinky se zapojili Veronika a Maty Luke a někdy přicházejí i další. Skupinka má stále pastorační důraz a přijme mezi sebe ráda každého příchozího Mělníka i ze Soukenické. Ve vedení se střídali Pavel Černý, Radislav Novotný a Jiří Sedláček.

Pavel Černý

Diakonie

Diakonie je specifickou sborovou službou, která už svým názvem „diakonie = pomoc a služba chudým a nemocným“ předesílá svou činnost. Je to služba, jež vyžaduje určité nasazení, obětavost, trpělivost, zodpovědnost, lásku k lidem, mnoho modliteb a Boží vedení.

Od července loňského roku má sbor diakonku pouze jednu. Svou službu po 3 letech ukončila Maruška Šedivá (Hrdličková).

Stále pokračují měsíční setkání diakonské buňky, kterých se účastní naši kazatelé Pavel Černý a Radislav Novotný. Součástí týmu je také neveklovský kazatel Tomáš Trávníček. Obětavě spolupracují rovněž někteří z řad našeho sboru – manželé Němcovi, sestry Jaroslava Davidová a Marie Doležalová, nově také sestra Renata Sadloňová, jež se do služby diakonie zapojila v minulém roce.

V domě pro seniory Bethesda jsou i nadále bratři Václav Škopek a Bohuslav Chvátal, v zařízení LRS v současnosti nikdo z našich členů nepobývá.

I tento rok je třeba zmínit velké poděkování všem pracovníkům Bethesdy a LRS za jejich milou a vstřícnou spolupráci, které si diakonie velmi cení!

V ostatních zařízeních s pečovatelskou službou zůstává sestra Drahomíra Garajová, manželé Plichtovi a Věkovi, nově i bratr Václav Mášl.

Dlouhodobě doma jsou sestry Drahomíra Stanieková a Eva Špinarová, bratr Čeněk Dolejší a nově sestra Květa Broukalová. Snažíme se být se všemi v kontaktu, být jim pomocí a plnit jejich potřeby.

Během roku nás však někteří, které jsme měli v péči (krátkodobé i dlouhodobé), opustili. Byli to Růženka Moravcová, Duška Vernerová, Slávinka Mášlová, Eman Borovička a Jarmilka Řiháková. S vděčností na naše sestry a bratra vzpomínáme a zároveň se těšíme z toho, že jsme měli možnost vstupovat do jejich životů, za kterých nás v mnohém obohatili.

Na podzim 2014 se uskutečnilo velmi pěkné narozeninové posezení, které bylo výjimečné svými oslavenkyněmi. Těmi byly sestry Petra Němcová (70), Nadějka Štýbnarová (70), Lýdie Šimová (80), Hana Borovičková (80), Slávinka Šimicová (85), Naděnka Minářová (85), Hana Janovská (90) a Marta Klemperová (90).

Setkání se účastnili a slovem posloužili bratři kazatelé Pavel Černý, Radislav Novotný a Tomáš Trávníček.

Jubilantkami byly v loňském roce také sestry Miroslava Hruběšová (80) a Jiřina Synáčková (80) z Kralup.

I v letošním roce jsme již mohli a budeme moci poblahopřát k dalším kulatinám či půlkulatinám.

Děkujeme všem, komu leží na srdci naši nemocní, potřební i ti, kteří se o ně starají. Děkujeme za veškeré modlitby směřované k této službě. Děkujeme Našemu Pánu za lásku, sílu a požehnání ve službě diakonie.

Marie Šedivá a Markéta Holanová

Oldstars

V září 2014 jsme zahájili třetí školní rok naší existence. Také v tomto roce jsme pokračovali v našich úterních schůzkách, které se konají jednou za čtrnáct dní v Soukenické. Začínáme v 18:30 jídlem a v 19h pokračujeme oficiálním zahájením a programem. Jsme skupinka starších (odrostlých) mládežníků a náš věk se pohybuje mezi cca 23-37 lety, většina z nás už pracuje.

Schází se nás okolo 10-12 lidí. Většinou mezi sebe zveme nějakého hosta, ať už z řad kazatelů, anebo někoho z našeho sboru, koho oslovíme, anebo se nám sám nabídne. Vnímáme potřebu nebýt uzavřenou skupinou a tak bychom rádi mezi sebe přizvali i nové lidi, pokud je tedy někdo takový, nebojte se a přijďte. Stejně tak chceme poznávat i starší lidi z našeho sboru, proto velmi vítáme, když takový přijdou mezi nás a sdílí se s námi o svém životě s Bohem. Nemáme žádného vedoucího, vedeme se všichni navzájem, protože každé setkání má na starosti jeden z nás. Buď ten dotyčný připraví program sám, nebo pozve nějakého hosta. Na našich setkáních se snažíme zpívat, modlit se a vzájemně diskutovat. Občas podnikneme nějakou volnočasovou aktivitu, je to však na iniciativě každého z nás. Letos na Velikonoce pojedeme do Jánských Lázní, což bude náš první společný výjezd.

Já vnímám tuto skupinu ve sboru důležitou v tom smyslu, že odrostlý mládežník se může snadno ztratit, ale skupina Oldstars může sloužit jako navazující společenství křesťanů. Každý z nás přece chce někam patřit, proto pokud někdo cítí, že to tak nemá a rád by to změnil, neváhejte a přijďte.

Lukáš Beran

Setkávání maminek

Nedávno jsem viděla jeden dokument o malém pražském evangelickém kostele, kde se také setkávají maminky. Byly tři a to ve velmi skromných poměrech. A jakoby si každá hrála se svým děckem, prostě jen byly spolu. A to mě opět vedlo k tomu, že pro někoho možnost setkávání může mít velkou cenu.

U nás je mnoho různých příležitostí, kde se potkávat a tak už není taková potřeba využít možnosti být spolu s dalšími maminkami. Někdy to ale objektivně opravdu nejde.

Ačkoliv máme potenciál více než dvacetí maminek s předškolními dětmi, tak od září i s hosty se střídá maminek asi 11. Někdy nás je více, někdy to vyjde třeba jen dvěma.

Ale mám radost, že přes nějrůznější obtíže (nemocí, prohlídky u lékařů dojíždění z velké dálky, vyzvedávání starších dětí ze školy a různé nečekané události, kterých je v rodinách s malými dětmi vždy dost), si maminky setkávání berou za své a pokud to jen trochu jde, tak přijdou.

Děti máme ve věku od miminek do tří let.

Vidím, že je vždy co sdílet, předávat si zkušenosti a za co se modlit.

Jednou měsíčně je mezi námi se slovíčkem br. kazatel Radek Novotný. Pěkné setkání jsme měli s Markétou Sedláčkovou. Letos se nově daří i zpívat, takže někdy je hodně veselo.

Myslím, že kromě toho, že je možnost mít společenství s někým, kdo je ve stejné roli, má podobné starosti a radosti, tak pro děti je to příležitost od malička zažívat, že jsou „v kostele“ očekávané a vítané. A tak to osobně cítím i já.

Ela Mančalová

**Výroční členské shromáždění
bude
v neděli 22. března 2015
Vzhledem k rozhodování
o závažných sborových záležitostech
je účast důležitá a velmi potřebná**

Kalendář mimořádných akcí:

- 24. 3. Večerní biblická škola v Soukenické
- 3. 4. v 10 h Velkopáteční shromáždění
- 3. 4. v 18:30 Velkopáteční bohoslužba s eucharistií
- 25. 4. v 11 h Svatební shromáždění Šimona Berana a Kamily Beranové
- 2. 5. Svatební shromáždění Petra Němečka a Anny Lachmanové
- 15.-16.5. Konference CB v Soukenické
- 15. 7. Svatební shromáždění Petra Sušky a Simony Šromové
- 22.-29.8. Sborová dovolená

**Sborová dovolená bude
od 22. do 29. 8. 2015
Přihlášky budou k dispozici
příští neděli (22. 3. 2015)**